

Afera Patria 2: Sodba Cekuti je javnosti dobro prikrita

Praktičen test, kakšne pravice ima javnost, ko gre za pomembne sodbe slovenskih sodišč, sem sprožil sredi decembra. Okrožno sodišče v Ljubljani, ki ga vodi višji sodnik **Marjan Pogačnik**, sem prosil, če mi pošljejo pravnomočno in javno razglašeno sodbo, po kateri bi moral **Jure Cekuta** julija za štiri leta in štiri mesece v zapor. Pa še vrniti slabega pol milijona evrov. A se julija na Dobu Cekuta, kar sem takrat razkril v Spletnem časopisu, ni prikazal. V medijih je sodba znana kot "Patria 2". Pokazalo se je, da so Cekuto na Dobu zaman čakali, ker jih iz sodišča (najbrž pomotoma) niso obvestili o tem, da se je Cekuta na prestajanje kazni pritožil zaradi zdravstvenih težav. Sodnikov o tem, da ni dovolj zdrav, sicer (še) ni prepričal, a po pol leta mu tudi v zapor še ni bilo treba.

Pogačnikova ljubezen do F. Kafke

Višji sodnik

Marjan Pogačnik
je v
preteklosti
služboval tudi
na notranjem in
pravosodnem
ministrstvu.
Foto: Uradna
stran sodišča

Med pritoževanjem je Cekuta vsaj del časa preživel v Bosni, kjer ga cenijo kot umetnika, pa tudi zaradi pomoči tej državi v času njihove vojne preteklosti. V orožju, se zdi.

Če domnevate, da lahko novinarji in državljani do sodb, kako in zakaj sta finska Patria in avstrijski podjetnik **Hans Wolfgang Riedl** Cekuti plačala skoraj pol milijona evrov, pridemo z lahkoto, z nekaj kliki na računalniku, malo veste o slovenskem sodnem sistemu.

Preprosto so dosegljive sodbe ustavnega in celo do sodb vrhovnega sodišča je še mogoče priti.

Sodbe sodišča, ki ga vodi **Marjan Pogačnik**, in podobnih nižjih sodišč, pa nikakor ne. Mimogrede, Pogačnik je tisti sodnik, ki je zbiral podpise pod peticijo proti ravnanju nekdanjega ustavnega sodnika **Jana Zobca**, ko se je ta javno začudil, kako široke pravice imajo pravosodni policisti na vhodu v sodišče, ko gre za pregledovanje vrhovnih sodnikov. Široke pravice je predsednik vrhovnega sodišča **Damijan Florjančič** po tem Zobčevem protestu takoj ukinil.

Šefi nižjih sodišč, denimo Pogačnik, po peticiji sodeč ocenjujejo, da je oster nadzor njim podrejenih sodnikov, če vstopijo skozi glavni vhod v sodno palačo, povsem upravičen. Nižje sodnike je treba natančno nadzorovati in preverjati kot varnostno grožnjo sodišču.

Če smem pripomniti: ravnanje pri vходу v sodno palačo je primer pretiravanja tudi, ko gre za navadne državljane. V sprejemno pisarno, ki je čisto pri vходу, lahko ljudje oddajo kak papir le, če dva metra prej v posebno omarico po natančnem pregledu zaklenejo mobilni telefon. Ker imajo tam pač veliko časa za neumnosti, ki jih je nazadnje razumel in znal dobro opisati znameniti **Franc Kafka**.

Po dveh dneh: sodba ni več pri Pogačniku

Vodja službe za sodno upravo in zadeve skupnega pomena Beti Potparić. Foto: uradna stran sodišča

Prošnjo, da bi mi pokazali sodbo, zakaj mora Cekuta v zapor, sem službi za stike z novinarji na okrožno sodišču poslal 18. decembra. Tam so me prijazno opozorili, da novinarji pri sodbah nimamo posebnih prednosti, velja zakon o dostopu do informacij javnega značaja. To pomeni: kakšnih 30 dni čakanja. V preteklosti sem kot novinar že večkrat ugotovil, da je bolj pametno poklicati odvetnika obsojenega, obsojenega samega ali pa sodnika in si sodbo priboriti „pod mizo“. Uredniki hočejo (hočemo) preverjeno zgodbo do večera ali pa vsaj v nekaj dneh. Nikakor ne v kakšnem mesecu. “Pod mizo” je stvari mogoče

dobiti takoj in brez obsežne cenzure „osebnih podatkov“. A večina možnosti za kaj takega nima.

No, iz sodišča mi je **Beti Potparić**, ki je uradna oseba za dostop do informacij javnega značaja, v pravzaprav neverjetno hitrih dveh dneh odgovorila. Sporočila je, da za sodbo, ki je pravnomočna, niso pristojni. Vsaj trenutno niso pristojni. Jure Cekuta se je pritožil, da za prestajanje zaporne kazni ni dovolj zdrav (trdi, da mu je sodišče tudi sicer storilo krivico), celoten spis pa je zaradi tega na višjem sodišču, ki še odloča. Mojo prošnjo, da bi javnosti predstavil sodbo, so zato odstopili v reševanje višjemu sodišču, ki ga vodi višji sodnik **Anton Panjan**. Za posredovanje informacij je tam pristojen direktor sodišča **Janez Grden**.

Iz oddelka, ki skrbi za novinarje na okrožnem sodišču so me še opozorili, da bi kot navaden državljan lahko imel težave, ker v prošnji nisem napisal opravilne številke sodnega spisa. To so, ko so vlogo preusmerili višje, poiskali zame. Za to sem jim hvaležen. Ker sem radoveden, sem številko vpisal v iskalnik spletne strani okrožnega sodišča v Ljubljani, ki me je obvestil, da pod tem ne najde nič. Tudi po imenom Cekuta ni našel nič. Skratka, če ste navaden državljan, in bi radi sodbo o primeru Cekuta, bo s povprečno računalniško pismenostjo težko. Najprej boste morali najbrž zaprositi, da vas obvestijo, kakšno številko ima sodni spis, ki ga zahtevate. Bo trajalo.

Zakaj mora torej Cekuta v zapor?

PATRIA II: JURE CEKUTA NI V ZAPORU

Peter Jančič | 26/07/2017

»Zavod za prestajanje kazni zapora Dob je skladno s pristojnostmi dne 11. 7. 2017 obvestil pristojno sodišče, ki je izdalo poziv za nastop kazni, da imenovani zaporne kazni

[Read More](#)

Članek, s katerim sem julija razkril, da se Jure Cekuta ni pojavil v zaporu.

Sledili so zapisi po podrobnejših preverjanjih, da mu ni bilo treba

Tik pred novim letom vam še ne morem podrobno razkriti, kaj piše v sodbi o tem, da je Cekuta od že upokojenega brigadirja **Petra Zupana** (ki je zaradi tega tudi v težavah) leta 2005 pridobil dokumente o nameri države, da do leta 2011 kupi 150 osem kolesnikov, dokumente pa bi naj Cekuta potem predal posredniku **Patrie Hansu Wolfgangu Riedlu** in odgovornemu v Patriji za Slovenijo **Reiju Niitynenu**, na svoj avstrijski bančni račun pa v več obrokih od Riedlovega podjetja in finske Patrie za to prejel 460.875 evrov. Ta denar, ki bi ga naj dobil za pridobivanje informacij, bi moral po sodbi Cekuta tudi vrniti.

Tako so vsaj poročali mediji o tej sodbi, ki je več ni na okrožnem sodišču in jo na višjem sodišču zdaj pripravljajo, da bi vam jo nekoč morda lahko predstavil.

In jo tudi bom. Takoj, ko jo prejmem. Nekoč. Najbrž drugo leto.

Naj bo srečno.